

Arie van der Ent

ZONETTENJAAR

31-08-2019 / 31-08-2020

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm, digitaal of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

© 2020 Arie van der Ent

Auteur: Arie van der Ent
Ontwerp: steenkamerdesign.nl
Drukwerk: New Energy Drukwerk

ISBN 978-94-91389-24-5
NUR 306

www.woordinblik.nl 

Corona in Hermanivka

Het was me het jaar wel! Het begon met een ritje met Lijn 14, vanaf Kontraktova Plosjtsja naar het eindpunt en terug. Zoals een jaar nooit loopt. Zoals het leven niet loopt. Of misschien toch wel – van het niets naar het iets en weer terug. Het is maar hoe je het bekijkt.

Na lijn 14 kwamen de 22 Vlamingen met wie ik op stap moest-mocht door Oekraïne: Odessa-Kyïv-Jaremtsje-Lviv-Kyïv. Veel leuker dan gevreesd. Zoals ook de Grote Verhuizing: de de hoofdstad naar het dorp dat eens stadje was geweest, stetl. Van de wijk Bereznjaky in Kyïv naar de Sjevtsjenkostraat, aan een betonpad even buiten Hermanivka.

En dan de dingen van alle jaren: de Eredivisie live, de diverse Schaatskampioenschappen, de vertalingen, – en elke dag een Zonet, heet van de dagnaald.

Maar het werd een Bijzonder Jaar... Niet alleen voor mij, maar voor bijna iedereen, overall.

In november vlogen mijn vrouw Julietta en ik naar Nederland, om met een auto terug te rijden. Dat bleek zeer veel voeten in de aarde, tijd op de klok en geld uit de buidel tot gevolg te hebben.

En toen was er opeens iets dat (mogelijk) van een vleermuis op een mens was overgesprongen, in Wuhan – en de hele wereld veranderde.

Begin februari vloog ik via Frankfurt naar Schiphol. Een zee van Chinese mondkapjes op mijn overstapluchthaven. Aanstellers! dacht ik toen nog...

Opeens was alles anders. Feyenoord werd opeens geen kampioen meer... En er was meer en nog groter onheil.

Er was nog maar één constante: ik vertaalde Poesjkin, zijn anti-Oekraïense Poltava, en zijn Jevgeni Onegin, de roman in verzen, met meer sonetten dan in dit jaarboek, en beter.

De Zonetten gingen natuurlijk door. Nu zit het jaar er bijna op. Nog drie ochtendoefeningen van veertien regels. Ergens moet een telfout zijn gemaakt, door mij, want ik begon op 31 augustus en ik eindig op 31 augustus, met de gedichtenteller op 366. Ik laat het maar zo...

Er wordt een boek van gemaakt, door Joop Steenkamer. U ziet, dit voorwoord staat er óók in. Het boek is voor iedereen, maar toch vooral voor Julietta (al leest ze nog geen Nederlands), voor Vera, voor Wouter, voor Julius, Sanna en Pieter, en voor Jens.

Zo, er zijn nog 93 exemplaren te koop, à raison van € 20,20, franco thuis. Dat is niet veel per gedicht, per pagina. Doe er uw voordeel mee!

Hermanivka
28 augustus 2020

1 From Kyïv with love

Ik ben er eens op uitgestuurd,
als huurling van de eeuwigheid
en werd gedropt in vreedestijd,
maar wel nadrukkelijk aangevuurd
om nauwgezet verslag te doen
als onbezoldigde spion
die heel de vijand lezen kon –
ik kreeg die rare tekens toen.
Nu leef ik in dat andere schrift,
een letterketter naar de geest;
ik zie het niet als gif, maar gift,
is God toch Goed voor mij geweest –
geboren op het juist moment,
precies als Arie van der Ent!

2 Lijn 14

Ik ging alleen wat koffiecups kopen
Mijn vrouw zegt ook: je kunt met elke tram.
Dus ik stap in, door angst schier onbekropen,
en hup, daar gaan we met die oude Hem,
Het kruipt en kronkelt naar de Bovenwal,
Het danst en slingert, bonkt, maar bovenal:
Het vaart een ander, krochtig leven in,
ik moet eruit, terug naar het begin!
Ik ben te lui om uit te stappen, dwars,
verlaat me maar op Hem, die mij tot heinde
en verre van die cups voert, tot het einde,
en aan de grens begrijp ik deze snars:
het is maar goed dat je gekomen bent,
de koffie prut voor Arie van der Ent.

3 Hermanivka

Het derde huis, daar woonde een nazist –
een swastikaatje op zijn linkerkuit;
hij gaf mijn vrouw geen hand, voor ik het wist;
die boksbalsporthal vluchtten we weer uit...
Het tweede pand zat vol met scheuren –
lekkage, de fundering weggeslagen,
een leiding stuk gevroren, kan gebeuren,
terwijl de eigenaars in Kyïv lagen...
Het eerste is een paradijs op aarde
in meren-, heuvel-, en kozakkenland
die appels, peren en meloenen baarde –
een leven aan de onbespoten kant.
Als u toevallig in die streken bent,
kom langs bij de familie van der Ent!

4 BU 3481

Mijn Vaio was der dagen zat en stierf –
zijn beeldscherm was tot strepenlap geworden,
de 'e' deed op zijn toetsenbord niet langer mee –
zodat ik mij uiteindelijk zo'n nieuw product verwierf:
een Acer van niet al te duur en schoon
van kleur – ik hou van rood en oxidant...
alleen: er zat geen Windows op die kwant,
maar Linux, prima, maar wat ongewoon...
En ik verdiepte mij, ik ging op youtubeles,
een prof kwam, voor een glaasje en een prik,
we reden naar de winkel om een uur of zes:
het ding bleef donker, blind en zag geen stick...
Nu ligt hij doodleuk in het Service Center.
Ik groet u, druk op Arie van der Enter...

5 Hermanivka 2

'Vrij man' betekent het, 'kozak' –
hij was van zeer gemengden bloede
en had aan heel de wereld lak
buiten de grenzen die hij hoedde...
Hij heeft een heus museum hier,
de man die voor de Polen vocht,
de Turken, Russen, altijd fier,
of tegen hen, wanneer hij zocht:
zijn eigen vrijheid, eigen land!
Hij vocht te paard, en met verstand:
onder Mazepa bloeide kunst
en stonden scholen in de gunst –
als 'wreedaard' wordt de man miskend,
dat leerde hij vast, Arie van der Ent.

6 Biens étonnés

Hermanivka en Krimpen aan den IJssel...
Ze hebben meer gemeen dan niets voor mij:
toen las ik stiekem Lodewijk van Deysse
en nu vertaal ik Hohol, strak en vrij.
Maar dat bedoel ik niet: we hadden grond,
we aten eigen groente, jaren rond –
en vader had zijn kas, vol tuindersgrond;
zo kregen we pompoenen, groot en rond...
Maar nu: vijfduizend, geen driehonderd meter!
Daar valt gewoon niet tegenop te spitten.
Dus zei de makelvrouw: je kunt veel beter
het dorpshoofd vragen, hij laat niemand zitten;